

רבנו יוסף קארו

"משה" שואל מחבירו "יעקב":
אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?
אורת חיים היומיו
 לימוד שולחן ערוך אורת חיים
 לכל השנה - עמוד אחד ליום
"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו?
 כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאילו היה שו"ך אחרת
 איזה טיפס בעולם היה משיבו לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כדי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידעית התורה. ונהניני עושה לשם יחיד קודשא בריך הוא ושיכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהרונה"י על ידי הנעלים ברחליו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

רבנו משה אלשיך

המשך סימן תקצא – סדר תפלת מוסף ביחיד

- ד. אומרים עשרה פסוקים של מלכיות ועשרה של זכרונות ועשרה של שופרות בכל ברכה, שלשה מהם של תורה שלשה של כתובים שלשה של נביאים ואחד של תורה ואם רצה להוסיף על אלו עשרה רשאי. (ומיהו אם לא התחיל בשום פסוק רק אמר ובתורתך כתוב לאמר יצא) (טו):
- ה. ואין אומרים פסוק במלכיות ולא בזכרונות ולא בשופרות של פורעניות של ישראל ואין אומרים פסוק זכרונות של יחיד:
- ו. יש קורים תגר על מה שנוהגים להשלים פסוקי שופרות בפסוק וביום שמחתכם שאין מזכיר בו שופר אלא הצוצרות והרא"ש והר"ן כתבו לקיים המנהג:
- ז. ועקידת יצחק היום לזרעו תזכור כך היא הנוסחא המפורסמת והמדקדק לומר לזרע יעקב תזכור משנה ממטבע שטבעו חכמים בברכות ואינו אלא טועה. הגה: ואומרים עלינו ומלוך והשליח צבור מוסיף אוחילה ושאר פיוטים כל מקום לפי מנהגו (טו):
- ח. לא יתפלל ביחיד תפלת מוסף בראש השנה עד אחר שלש שעות היום:

סימן תקצב – תפלת מוסף בקול רם. וסדר התקיעות. ובו ד' סעיפים

- א. מחזיר שליח צבור התפלה ותוקעין על סדר הברכות למלכיות תשר"ת פעם אחת ולזכרונות תשר"ת ולשופרות תר"ת ועכשיו נוהגים לתקוע למלכיות תשר"ת שלשה פעמים לזכרונות תשר"ת שלשה פעמים ולשופרות תר"ת שלשה פעמים. הגה: ויש אומרים שתוקעים תשר"ת למלכיות פעם אחת וכן לזכרונות וכן לשופרות (טו) נשס רנינו מס ומנהגים) וכן המנהג במדינות אלו ונהגו לומר כל פעם אחר שתקעו היום הרת עולם וארשת (מהרי"ל) ואפילו בשבת שאין תוקעין אומרים היום הרת עולם אבל לא ארשת (מנהגים):

- ב. יחיד אינו מפסיק לתקוע בברכות ואפילו יש לו מי שיתקע לו. הגה: אלא תוקעים לו קודם שיתפלל מוסף ואין צריכין לתקוע לו שנית (כל זו וזית יוסף נשס אורחות חיים):
 - ג. לא ישיח לא התוקע ולא הצבור בין תקיעות שמיושב לתקיעות שמעומד (מיהו בענין התקיעות והתפילות אין הפסק) (ממלכי ומנהג"ל) ואם סח דברים בטלים אין צריך לחזור ולברך (טו) ואין צריך לומר שלא ישיחו בין ברכה לתקיעות אם לא בענין התקיעות:
 - ד. זה שתוקע כשהן יושבין תוקע על סדר הברכות. הגה: ומיהו אינו מעכב ויכול אחר לתקוע אלא שראוי לעשות כן וכבר כתבתי לעיל סימן תקפ"ה:
- סימן תקצג – אם הברכות והתקיעות מעכבות זו את זו. ובו ב' סעיפים**
- א. ברכות של ראש השנה ויום הכפורים מעכבות זו את זו שאם אינו יודע כולם לא יאמר מה שיודע מהם אלא לא יאמר כלום:
 - ב. וכן תקיעות מעכבות זו את זו והני מילי שאינו יודע אלא מקצת הסימן שלא יעשה אותו מקצת שיודע אבל תשר"ת תשר"ת תר"ת אין מעכבין זה את זה ואם ידע לעשות אחד מהם או שנים עושה. הגה: אבל הברכות אין מעכבין התקיעות וכן התקיעות אינן מעכבין הברכות ואיזה מהם שיודע יעשה (טו) וכן סדרן אינו מעכב (ר"ן סוף ראש השנה). ואם התפלל קודם שתקע יצא:

סימן תקצד – יחיד שלא התפלל. אין חבירו מוציא. ובו סעיף אחד

- א. יחיד שלא תקע חבירו יכול לתקוע לו להוציא ידי חובתו אבל יחיד שלא התפלל ושע ברכות אין חבירו יכול להוציא. הגה: ויש חולקין ואומרים דאם לא יכול להתפלל חבירו יכול להוציא בתפלתו (ר"ן סוף ראש השנה וממלכי והגהות אשירי נפרק קמ"א לראש השנה):

סיב"נו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה יאמר כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובפתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לנצח צדיקים.